

Теорема

Якщо $B(t, x) \in C^1(\mathbb{R}^{n+1})$ є розв'язком рівняння Беллмана таким, що $B(s, y) = \varphi(s, y)$ при $(s, y) \in M$, а $(u^*(t), v_i^*) \in \mathfrak{Z}_{0, x_0}, x^*(t)$ – відповідна траєкторія така, що

$$\begin{cases} B(t, x^*(t)) + \sum_{k=1}^n B_{x_k} f_k(t, x^*(t), u^*(t)) = 0 \\ B(\tau_i(x), x + I_i(x, v_i^*)) = B(\tau_i(x), x) \end{cases}$$

то $(u^*(t), v_i^*)$ – оптимальне керування.

Список використаних джерел

1. Wendell H. Fleming. Optimal Control of Markov Diffusion Processes / Wendell H. Fleming, Raymond W. Rishel // Deterministic and Stochastic Optimal Control / Wendell H. Fleming, Raymond W. Rishel. – New York: Springer, 1975. – (0172-4568). – С. 151–197.

Марія Моторна

**РОЛЬ МОТИВАЦІЇ В ПІДГОТОВЦІ
МАЙБУТНЬОГО СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА
ДО ВОЛОНТЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ**

У сучасних умовах динамічних суспільних перетворень та перманентних викликів, постійно збільшується кількість категорій осіб, які потребують допомоги. У цьому контексті важлива роль надається волонтерам, які можуть надати таку допомогу всім, хто її потребує. Разом із тим, актуалізується питання якості надання волонтерської допомоги, що тісно пов'язано з проблемою підготовки волонтерів-професіоналів. Нині в Україні підготовка таких фахівців здійснюється закладами вищої освіти в межах спеціальності 231 Соціальна робота, проте зосередження майбутніми соціальними працівниками саме на напрямі волонтерської діяльності потребує спеціальної мотивації.

Питання мотивації до волонтерської діяльності вже давно перебуває в полі зору як українських, так і іноземних науковців. Зокрема, колектив авторів на чолі з Е. Клері [1] застосували так званий функціональний підхід до аналізу волонтерської роботи. У межах означеного підходу дослідники проаналізували ставлення, що характеризують багатогранні мотиваційні основи волонтерської діяльності, і виокремили низку психологічних функцій, які може виконувати волонтерська робота, зокрема:

- аксіологічну – волонтери можуть виражати власні цінності через волонтерську роботу; ці цінності зазвичай пов'язані із солідарністю та бажанням надати допомогу, наприклад, бажанням

зробити щось для справи, яка є важливою для волонтера;

- когнітивну – волонтерська робота дає можливість отримати досвід, набути нових навичок і стати компетентним фахівцем у певній сфері; пізнання себе, своїх сильних сторін, також належить до цієї категорії;
- професійну – волонтерська діяльність може стати запорукою успішного працевлаштування, кар'єрного зростання тощо; досвід волонтерства є привабливим активом, зазначеним у професійному резюме;
- соціальну: виконання волонтерської роботи може відображати очікування важливих сформованих компетентностей; через свою участь волонтери можуть сигналізувати про свою інтеграцію в цю групу;
- покращувальну: волонтерська робота може підвищити самооцінку; як волонтер, особа відчуває себе потрібною;
- захисну: волонтерська робота може захистити від негативних почуттів і може відвернути увагу від турбот [1].

Ключовим для функціонального підходу до волонтерства є припущення, що різні люди можуть виконувати ту саму волонтерську діяльність, але мати при цьому принципово різні мотиви. Одна людина може добровільно відвідати пацієнтів лікарні, щоб підтримати самотніх людей і таким чином висловити особисті цінності. Для іншої людини це зобов'язання може бути пов'язане, насамперед, із бажанням працювати в цій лікарні в майбутньому. Крім того, волонтерська робота може виконувати кілька незалежних психологічних функцій одночасно для однієї людини. Водночас зацікавленість у здобутті навичок і новому погляді на речі, безумовно, не є протиріччям.

Незважаючи на той факт, що для кожної людини волонтерство може виконувати кілька функцій одночасно, це не означає, що всі волонтерські мотиви однаково сильно пов'язані з важливими результатами. Наукові розвідки іноземних учених [3] продемонстрували, що мотиви, орієнтовані на себе, і мотиви, орієнтовані на інших, по-різному пов'язані із задоволеністю волонтерів і професійним волонтерством. Найважливішим є те, що аксіологічна функція – мотив до волонтерської діяльності, що стосується вираження власної ціннісної позиції солідарності та людяності – сильніше корелює із задоволенням, наміром продовжувати зобов'язання, а також здоров'ям волонтерів, ніж функції, які зосереджуються на саморозвитку або отриманні особистої вигоди. Відповідно, для виявлення кореляційних закономірностей дослідники пропонують застосовувати теорію самодетермінації як основу для інтерпретації якості мотивації, притаманної різним типам волонтерських функцій.

Провідна ідея теорії самовизначення полягає в урахуванні якісної

складової мотивації на відміну від кількісної. Адже, різні люди можуть демонструвати однакові зусилля під час виконання завдання, але при цьому відчувати різні емоції. Один волонтер, який зіткнувся з проблемою, може відчути свободу, вибір і рух під час вирішення цієї проблеми. Інша людина може виявляти подібну старанність і зусилля, але може повністю не відчувати радості та свободи, і замість цього керуватиметься тиском ззовні або страхом.

Отже, відповідно до теорія самодетермінації, існують самодетермінований і контрольований типи мотивації, більш детальний розгляд яких буде здійснено в наших подальших наукових розвідках.

Список використаних джерел

1. Clary E. G., Snyder M., Ridge R. D., Copeland J., Stukas A. A., Haugen J., Miene P. Understanding and assessing the motivations of volunteers. *Journal of Personality and Social Psychology*. 1998. № 74. P. 1516–1530.
2. Güntert S. T. Selbstbestimmung in der Freiwilligenarbeit // *Psychologie der Freiwilligenarbeit* / ed. by T. Wehner, S. T. Güntert (Eds.). Springer, 2015. P. 77–93.
3. Stukas A. A., Hoyer R., Nicholson M., Brown K. M., Aisbett L. Motivations to volunteer and their associations with volunteers' Well-being. *Nonprofit and Voluntary Sector Quarterly*. 2016. № 45. P. 112–132.

Yulia Musienko

BOOSTING STUDENTS' CONFIDENCE IN THEIR ENGLISH-SPEAKING SKILLS

In today's world, proficiency in English is becoming increasingly essential for successful social and professional development. In school education, particularly in the context of learning a foreign language, students' confidence is a crucial aspect.

Students' confidence in their English-speaking abilities is a key factor in their language acquisition and further development. It influences their motivation, belief in their abilities, self-esteem. In our increasingly interconnected world, being proficient in English offers significant advantages, spanning higher education, employment opportunities, and cross-cultural interactions.

Based on my time teaching English at state schools, I've consistently observed a common issue: numerous students find it challenging to speak the language with confidence. Initially, some learners refuse to participate in speaking exercises due to fear. Additionally, many students express that speaking in a foreign language presents greater difficulty compared to other language skills. Even those with a strong grasp of English grammar and vocabulary frequently lack the assurance to communicate verbally. To find the